

[Gert Petersen]

mere tid, ville jeg også have gået ind på oberst Kroons tanker, fordi de viser, hvordan grænserne mellem denne offensive defensive strategi og en egentlig angrebsstrategi er meget udflydende. Jeg vil ikke påstå, at disse grænser er overtrådt på nuværende tidspunkt, men de kan blive det, og det var det, oberst Kroon forudså – og forudså ud fra en sympatisk holdning til en sådan overskriden af grænserne. Pointen er altså bare, at den socialdemokratiske dagsorden tager overhovedet ikke stilling til det, vi diskuterer her, nemlig en sådan udformning af en såkaldt defensiv strategi, at angrebselementet bliver det afgørende i denne såkaldt defensive strategi.

Jeg vil i hvert fald håbe, at vi kan enes om at forlange dokumenterne på bordet, som hr. Albrechtsen var inde på, inden den danske regering skal tage stilling til denne såkaldt defensive, men i virkeligheden altså offensiv defensive, dvs. angrebsagtige, strategi.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Gert Petersen, at der er sandelig ikke noget arrogant i, at jeg ikke har taget ordet her i dag. Når de fire regeringspartier naturligvis er fuldstændig enige i det lange og omhyggelige og brede indlæg, som forsvarsministeren kom med, så vil jeg gerne høre, om hr. Gert Petersen kunne give os én eneste grund til, at vi hver for sig skulle bruge 10 minutter til at gentage nogle af hovedpunkterne i det.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg har ikke tidligere oplevet, at man har sagt i en forespørgselsdebat, at når nu vores minister har haft ordet og vi andre jo ikke bare skal være levende ekkoer af ministeren, så siger vi ikke noget. Det er dog ikke tilfældet, hvis vi har en forespørgselsdebat om sociale problemer eller økonomiske problemer. Hvis det skal til at være systemet, så er det udtryk for en tidsmæssig rationalisering, som man måske kunne hilse velkommen, men så er det ikke kun denne debat, det drejer sig om, så er det forespørgselsdebatter i almindelighed. Regeringspartierne har det sådan, kan jeg forstå, at når ministeren har

talt, så er der egentlig ikke meget mere at føje til. O.k., det er regeringspartiernes synspunkt. Det er en ny skik, man indfører. Det er man velkommen til, men så kan det altså ikke bare være denne debat, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Det er altid spændende at lytte til hr. Gert Petersen, også denne gang. Jeg tror, at hr. Gert Petersen ved en nærlæsning af det, jeg sagde tidligere, vil kunne se, at det socialdemokratiske dagsordensforslag naturligvis har noget med vores debat at gøre. Jeg udtrykte f.eks. i mit indlæg dyb bekymring for den planlægning med tidlig anvendelse af atomvåben og kemiske våben, som åbenbart finder sted, og som man ikke engang lægger skjul på. Det er da bedre, at man indrømmer det, end at man ikke indrømmer det, men det er utroligt, at det finder sted på den måde.

Jeg vil sige, at udviklingen har medført, at det er rimeligt at rejse spørgsmålet om, hvordan vi i højere grad kontrollerer den udvikling, som åbenbart finder sted, fra parlamentarisk hold. Det tror jeg der er bred enighed om, f.eks. mellem SF og os, f.eks. mellem de radikale og os, f.eks. mellem VS og os, og det vil vi gerne være med til at diskutere. Der er tilsyneladende en nødvendighed for at få en bredere demokratisk kontrol med, hvad det er, der sker. Men for os er det vigtigste selvfølgelig, at hvad slags planer man end udarbejder i forskellige kontorer og led i NATO, så er det den politiske beslutning, der er den afgørende, og den politiske beslutning siger, at NATO er og skal være defensiv. Det er det, vi gerne vil udtrykke i vores dagsorden. Det vil vi selvfølgelig gerne ud fra den kendsgerning, at indtil videre kan vi ikke se nogen anden virkelighed for dansk sikkerhedspolitik end NATO.

Der var forleden en af mine gode partifæller, der ved et møde spurgte mig: hvor er den anden virkelighed? Hvad er alternativet til NATO? Ærligt og redeligt, det er mig fuldstændig umuligt at anvise en anden virkelighed end NATO. Derfor må hovedproblemet være: hvordan angriber vi det utrolig alvorlige problem, som hedder den fortsatte kaprustning? Her tror jeg såmænd oprigtig